

Prof. dr hab. n. med. i n. o zdr. Wiesław Marcol

Katowice, dnia 10.05.2026 r.

Akademia WSB

w Dąbrowie Górniczej

Ocena dorobku i osiągnięcia habilitacyjnego dr n. med. Agnieszki Bejer

z Instytutu Fizjoterapii Wydział Nauk o Zdrowiu i Psychologii Collegium Medicum

Uniwersytet Rzeszowskiego

Recenzja została opracowana w związku z toczącym się na Uniwersytecie Rzeszowskim, postępowaniem habilitacyjnym dr Agnieszki Bejer wszczętym w dniu 26 listopada 2025 roku. Podstawą wykonania niniejszej recenzji jest pismo Przewodniczącego Rady Dyscypliny Naukowej Collegium Medicum Uniwersytetu Rzeszowskiego - prof. dr. hab. n. med. Artura Mazura powołujące mnie na recenzenta (Uchwała nr 34/02/2026 Rady Dyscyplin Collegium Medicum Uniwersytetu Rzeszowskiego z dnia 12 lutego 2026 r.). Przedstawiona recenzja wykonana została w oparciu o dostarczoną mi dokumentację, w formie elektronicznej oraz papierowej, obejmującą takie dokumenty jak: autoreferat (w tym opis osiągnięcia naukowego z listą wszystkich artykułów stanowiących podstawę wniosku habilitacyjnego, a także informacje dotyczące działalności naukowej, dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzującej naukę), oświadczenia wszystkich współautorów o ich roli w powstaniu prac ujętych w osiągnięciu habilitacyjnym oraz spis dorobku naukowego poza osiągnięciem habilitacyjnym.

Sylwetka Habilitantki

Dr n. med. Agnieszka Bejer pracę zawodową rozpoczęła w 2001 roku jako asystent w grupie pracowników naukowo-dydaktycznych Instytut Fizjoterapii Wydział Nauk o Zdrowiu i Psychologii Collegium Medicum Uniwersytet Rzeszowskiego (UR). Kontynuuje pracę w tej

Instytucji do dnia dzisiejszego, będąc obecnie zatrudnioną na stanowisku adiunkta. W okresie przejściowym w latach 2019-2024 pracowała w Instytucie Nauk o Zdrowiu Kolegium Nauk Medycznych Uniwersytetu Rzeszowskiego.

W 1999 roku dr Agnieszka Bejer uzyskała tytuł magistra fizjoterapii w Akademii Wychowania Fizycznego im. Bronisława Czecha w Krakowie. Natomiast w roku 2010 obroniła z wyróżnieniem pracę doktorską na Wydziale Rehabilitacji Akademii Wychowania Fizycznego im. Józefa Piłsudskiego w Warszawie na podstawie rozprawy zatytułowanej: „Ocena jakości życia u osób po udarze z wykorzystaniem skali Stroke-Specific Quality of Life”. Ponadto Kandydatka od 2014 roku jest specjalistą 1 stopnia w zakresie rehabilitacji ruchowej, a w 2019 roku uzyskała specjalizację z fizjoterapii (dyplom nr 002/2019.1/87.Łódź).

Działalność naukowa

Dorobek naukowy dr Agnieszki Bejer jest imponujący i wydaje się być spójny. Z analizy bibliometrycznej wykonanej przez Bibliotekę macierzystej instytucji, wynika, że dr Bejer jest współautorką łącznie, aż 61 prac pełnotekstowych (w tym osiem zagranicznych, oryginalnych publikacji wchodzi w skład wskazanego przez Habilitantkę osiągnięcia naukowego). Co warto zauważyć, w aż 30 pełnotekstowych publikacjach naukowych jest ona pierwszym lub wiodącym autorem, co jest godnym odnotowania faktem świadczącym o zaangażowaniu dr Bejer w proces planowania, przygotowywania, powstawania i publikowania tych badań. Większość prac naukowych Habilitantka opublikowała w czasopiśmie naukowych o dość wysokim współczynniku oddziaływania IF, na ogół przekraczającym 2, co w wystarczającym stopniu uwiarygadnia ich poziom merytoryczny, aczkolwiek rzuca się w oczy, zwłaszcza w bezpośrednim okresie po uzyskaniu doktoratu, publikowanie przez autorkę prac naukowych w znacznie niżej ocenianych czasopiśmie. Wartość punktowa tych wszystkich publikacji w dniu złożenia wniosku według wykazu czasopiśmie naukowych MNiSW wynosi 2479 (poza cyklem 1709 punktów). Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora stanowi to 2446 punktów. Łączny IF tych prac wynosi 49,705, a indeks Hirscha 9 (7 bez autocytowań) według bazy Scopus lub 8 jak podaje Web Of Science. W tym dorobku zawiera się osiągnięcie habilitacyjne składające się z aż 8 prac o łącznym współczynniku oddziaływania IF wynoszącym 22,734 według daty publikacji danego artykułu. IF wszystkich prac naukowych dr Bejer w okresie po uzyskaniu

przez nią stopnia doktora wynosi 49,705. Habilitantka przez cały okres swojej pracy naukowej brała czynny udział w 39 konferencjach naukowych, w tym 21 spośród z nich miało charakter międzynarodowy, co jest raczej przeciętnym osiągnięciem, biorąc pod uwagę czasokres, jaki upłynął od momentu rozpoczęcia pracy naukowej (2001 rok). Warto zwrócić uwagę, iż już po uzyskaniu stopnia naukowego doktora Kandydatka uczestniczyła czynnie w 26 konferencjach naukowych, w tym 6 międzynarodowych konferencjach zagranicznych, a więc widzimy istotny wzrost jej aktywności naukowej na tym polu.

W mojej opinii, po wnikliwej analizie bibliometrycznej całego dorobku naukowego dr Bejer i pomimo wykazania pewnych niedociągnięć w przebiegu jej kariery naukowej, jak na przykład braku zrównoważonego rozwoju naukowego (stosunkowo niewielka aktywność naukowa w czasookresie przed i bezpośrednio po obronie doktoratu) i monotematyczne zainteresowania badawcze koncentrujące się zasadniczo wokół różnego rodzaju kwestionariuszy medycznych, osiągnięcia naukowe Habilitantki są jednak wystarczające do ubiegania się przez nią o stopień doktora habilitowanego. Jedynie przed uzyskaniem stopnia doktora działalność naukowa dr Bejer koncentrowała się na nieco innej problematyce niż rozwój kwestionariuszy PROMs, a mianowicie na rehabilitacji pacjentów z zaburzeniami neurologicznymi ze szczególnym uwzględnieniem osób po przebytym udarze mózgu. Jak już wspomniałem, jej dorobek publikacyjny wyrażony w liczbach oraz sama liczba publikacji z tego właśnie okresu czasu był znacząco mniejszy niż w okresie późniejszym.

Oceniając inny, jakże ważny, aspekt pracy zawodowej Kandydatki, nie da się nie zauważyć, iż jest ona bardzo skuteczna w pozyskiwaniu środków na swoje badania. To bardzo istotna część pracy każdego naukowca. Okazuje się, iż w latach 2014-2025 uzyskała ona środki finansowe na realizację aż 14 projektów badawczych, w których pełniła funkcję kierownika i koordynatora grantów w ramach różnych ogólnopolskich konkursów na projekty badawcze realizowanych z dotacji MNiSW/MEiN.

Działalność badawcza dr Bejer została przedstawiona przez nią w autoreferacie w sposób przejrzysty, wyczerpujący i szczegółowy. Autoreferat liczy 114 stron i muszę przyznać, iż tak obszerny, bardzo dobrze zredagowane opracowania należą do rzadkości. Wybór tematu rozprawy habilitacyjnej uważam za bardzo dobry. W sześciu, spośród ośmiu, wieloautorskich pracach stanowiących osiągnięcie naukowe do uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego, a

wskazanych przez dr Bejer jako podstawę wszczęcia postępowania habilitacyjnego, jest ona pierwszym autorem, a w dwóch senior autorem i/lub korespondencyjnym. Funkcja pierwszego autora z założenia oznacza wiodący wkład w koncepcję badań, realizację przedsięwzięcia, analizę wyników oraz przygotowanie pracy do druku. Z kolei rola autora korespondencyjnego wiąże się z odpowiedzialnością za koordynowanie prac badawczych, a senior autora całościowym nadzorem nad procesem publikacyjnym. Pojawienie się prac, w których Habilitantka pełni powyższe obie role, jest ważnym wskaźnikiem rozpoczęcia ścieżki samodzielności naukowej. Powyższe potwierdzają oświadczenia załączone do autoreferatu przez dr Bejer i wszystkich współautorów opisujące ich merytoryczny wkład w powstanie prac z cyklu habilitacyjnego. Z załączonych oświadczeń Kandydatki oraz współautorów wynika, że wkład własny dr Bejer w powstawaniu prac oryginalnych był znaczący. W autoreferacie Habilitantka zadała sobie wiele trudu, aby możliwie wnikliwie zaprezentować główne obszary swojej aktywności naukowo-badawczej, związane jednak, ku mojemu zaskoczeniu, głównie z adaptacją językowo-kulturową, walidacją oraz rozwojem różnych kwestionariuszy PROMs (*ang. Patients-Reported Outcome Measures*) przeznaczonych dla pacjentów ze schorzeniami narządu ruchu. Warto zauważyć, iż przez cały okres swojej bogatej przecież kariery naukowej pani dr Bejer porusza się wokół tego właśnie zagadnienia, co moim zdaniem w pewien sposób jednak ogranicza jej zawodowe horyzonty. Brakuje mi szerszego spojrzenia na inne związane z tym tematem aspekty. Zwłaszcza brak w jej dorobku prac ściśle klinicznych, doświadczalnych i/lub laboratoryjnych, wykonanych samodzielnie i będących w pewnym związku z jej głównym nurtem badawczym. Oczywiście dla mnie jest, iż w obecnych czasach rozwój nowoczesnych narzędzi badawczych, w tym różnego rodzaju kwestionariuszy medycznych, sam w sobie jest poważnym wyzwaniem, przed którym stoi współczesna zaawansowana technologicznie medycyna. Komputeryzacja pracy, w tym rozwój zaawansowanych programów/algorytmów komputerowych dedykowanych do pracy z pacjentami, w telemedycynie czy chirurgii wspomaganą komputerowo, niejako samo w sobie wymusza jeszcze większe zautomatyzowanie niektórych czynności wykonywanych bezpośrednio przy pacjencie i/lub z jego udziałem. Jak już wspominałem powyżej, próby udoskonalenia narzędzi badawczych, jakim są różnego rodzaju kwestionariusze medyczne dedykowane do oceny pewnych grup pacjentów, same w sobie są bardzo ciekawe i zasługują na pochwałę, lecz nie można tylko na nich koncentrować całej swojej uwagi. Nie neguję w żaden sposób konieczności prowadzenia badań w tym właśnie kierunku ani nie umniejszam

osiągnąć Habilitantki. Jej wkład w rozwój kwestionariuszy PROMs i ich przystosowanie do warunków polskich z całą pewnością jest przeogromny i ma wymiar naukowy poprzez podnoszenie jakości badań klinicznych. Posiada także walory praktyczne poprzez dostarczenie klinicystom rzetelnych, wystandaryzowanych narzędzi do precyzyjnego monitorowania stanu zdrowia pacjentów, a przede wszystkim postępu procesu terapeutycznego. Nie możemy zapomnieć, że umożliwia to także pełną obiektywizację i porównanie efektów postępowania terapeutycznego pomiędzy różnymi ośrodkami. W swoim cyklu kilku (8) oryginalnych prac wchodzących w skład osiągnięcia habilitacyjnego, a opublikowanych w latach 2018-2025 dr Bejer koncentruje się na szczegółowej analizie przydatności w warunkach polskich wysoko wystandaryzowanych i zaadaptowanych językowo narzędzi-kwestionariuszy PROMs, takich jak WORCOSS (ang. *Western Ontario Rotator Cuff Index*), WHO-DAS 2.0 (ang. *36-items World Health Organisation Disability Assessment Schedule*), SFI (ang. *Spine Functional Index*), LLFI (ang. *Lower Limb Functional Index*) i ULFI przeznaczonych do walidacji pacjentów ze schorzeniami układu mięśniowo-szkieletowego, leczonych zachowawczo jak i operacyjnie, a oryginalnie stworzonych w języku angielskim. Zwieńczeniem jej wieloletniej pracy naukowej nad udoskonaleniem różnego rodzaju kwestionariuszy PROMs była próba stworzenia własnej modyfikacji jednego z takich narzędzi badawczych kwestionariusza SFI-25. Dr Bejer podjęła się karkołomnego zadania opracowania skróconej anglojęzycznej wersji kwestionariusza SFI-25 (autorska wersja nosi nazwę SFI-10) oraz ocenę jego właściwości psychometrycznych oraz użyteczności klinicznej w ocenie pacjentów z zespołem bólowym kręgosłupa. Badania przeprowadzone na dużej próbie międzynarodowej wykazały, iż ta autorska, skrócona wersja, zachowała kluczowe właściwości psychometryczne wersji pełnej, w tym jednowymiarową strukturę i równowagę pomiędzy pytaniami ogólnymi i regionalnymi. Taka zmodyfikowana, uproszczona wersja jednego ze standardowych anglojęzycznych kwestionariuszy PROMs, przy zachowaniu właściwości psychometrycznych zbliżonych do wersji pełnej, zdaniem Kandydatki posiada także większe implikacje praktyczne znacząco skracając czas potrzebny na wypełnienie ankiety przez pacjentów i jej analizę, co w dobie ogromnego przeciążenia pracą, w tym administracyjną, personelu medycznego ma niebagatelne znaczenie. Dr Bejer swój udział w powstawaniu tego projektu i publikacji, które uważam za najważniejsze w jej całym dorobku naukowym, opisała jako dominujący, uczestnicząc w pracach niemalże na każdym etapie powstawania dzieła, począwszy od fazy koncepcyjnej, ale i badawczej, włączając w to formułowanie celów prowadzonych badań, dobór metod i narzędzi

badawczych, organizację i przeprowadzenie badań na populacji polskiej, a także analizę i interpretację otrzymanych wyników.

Współprace i staże zagraniczne

W trakcie swojej bogatej i długotrwałej kariery naukowej Habilitantka odbyła kilka staży naukowych, przynajmniej niektóre z nich w renomowanych ośrodkach zagranicznych, oraz nawiązała interesujące współprace naukowe, takie jak:

1. Wizyta studyjna w terminie 10.10.2011 - 14.10.2011 w Amar Jyoti Institute of Physiotherapy, University of New Delhi, Indie
2. Program Erasmus; 13.04.2015 – 17.04.2015 Universitatea din Oradea, Rumunia
3. Program Erasmus+; 1.05.2017-8.05.2017 Instituto Politecnico do Porto, Portugali
4. Program Erasmus+; 16.05 – 22.05.2022 Centro di Recupero e Rieducazione Funzionale Mons. Luigi Novarese, Moncrivello, Włoch
5. Współpraca naukowa pomiędzy Instytutem Fizjoterapii Wydziału Medycznego Uniwersytetu Rzeszowskiego a Kliniką Rehabilitacyjną MEDIAN w Bad Salzuflen w Niemczech
6. Współpraca naukowa z Fowler Kennedy Sport Medicine Clinic, University of Western Ontario, London, Kanada
7. Współpraca naukowa z University of Sunshine Coast, Queensland, Australia
8. Współpraca naukowa z Catholic University of the Sacred Heart, Rzym, Włochy
9. Współpraca naukowa ze School of Health Science, Zurich University of Applied Science, Winterthur, Zurich, Switzerland
10. Współpraca naukowa z Federal University of Maranhao, Sao Luis, Maranhao, Brazylia
11. Współpraca naukowa z University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran
12. Współpraca naukowa z University of Malaga, Hiszpani

Co od razu rzuca się w oczy i co wydaje się być pewnym mankamentem kariery naukowej pani de Bejer to iluzoryczne, bo krótkotrwałe, zaledwie kilkudniowe staże naukowe realizowane w

latach 2011-2022, niepozwalające na pełne rozwinięcie warsztatu naukowego – na przykład bezpośredniego zaangażowania w realizację projektu badawczego w zapraszającym ośrodku a jedynie na nawiązanie koleżeńskiej współpracy, co rzeczywiście w późniejszym okresie czasu miało swoje przełożenie na powstające prace badawcze i udział w konferencjach naukowych.

Współpraca krajowa

1. Współpraca naukowa z Uniwersytetem Jana Kochanowskiego w Kielcach
2. Współpraca naukowa z Wyższą Szkołą Informatyki i Zarządzania z siedzibą w Rzeszowie
3. Współpraca naukowa z Uniwersytetem Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie

Działalność dydaktyczna i organizacyjna

Działalność dydaktyczną Habilitantki, wyszczególnioną poniżej, oceniam bardzo wysoko. W przekazanych mi materiałach nie znalazłem jedynie informacji, od kiedy ją prowadzi. Zwraca uwagę fakt, iż Kandydatka była także kierownikiem praktyk programowych dla kierunku Fizjoterapia UR, a także opiekunką stażu zawodowego. Prowadziła także zajęcia dydaktyczne ze studentami w ramach wizyty studyjnej w Amar Jyoti Institute of Physiotherapy, University of New Dheli w Indiach. Wreszcie była promotorem i recenzentem kilkunastu prac dyplomowych na kierunku Fizjoterapia UR. Przez wiele lat pełniła także funkcję recenzenta prac naukowych zgłoszonych przez studentów do wygłoszenia podczas Ogólnopolskiej Studenckiej Konferencji naukowej „MedMeeting, będąc również członkiem Komitetu Naukowego. Wreszcie w latach 2023-2024 była ona zaangażowana w prowadzenie cyklu specjalistycznych szkoleń w Instytucie Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Rzeszowskiego dla pracowników służby zdrowia pt.: *„Kwestionariusze i skale do oceny stopnia nasilenia objawów/stanu funkcjonalnego/aktywności fizycznej/niepełnosprawności/jakości życia wprowadzone do praktyki klinicznej oraz badań naukowych”*.

Osiągnięcia dydaktyczne

Realizowałam /realizuję na kierunku Fizjoterapia UR następujące zajęcia dydaktyczne:

- Analiza przypadku – laboratoriadac

- Anatomia funkcjonalna i palpacyjna – laboratoria
- Anatomia topograficzna – laboratoria
- Diagnostyka funkcjonalna i programowanie rehabilitacji - ćwiczenia
- Diagnostyka funkcjonalna w ortopedii i traumatologii – laboratoria, zajęcia praktyczne
- Fizjoterapia w ortopedii i traumatologii – zajęcia praktyczne
- Kinezyterapia – laboratoria
- Nowoczesne technologie w diagnostyce fizjoterapeutycznej - laboratoria
- Planowanie fizjoterapii w dysfunkcjach układu ruchu – laboratoria, zajęcia praktyczne
- Praca w zespołach badawczych - ćwiczenia
- Przedmiot do wyboru - Diagnostyka i terapia w wybranych uszkodzeniach kończyny dolnej - laboratoria
- Seminarium licencjackie i magisterskie
- Wybrane neurorozwojowe metody w rehabilitacji osób dorosłych - laboratoria
- a także:
- Praktyki zawodowe w Centrum Medycznym w Łąncucie (2005-2011) oraz w NTM Szpitalu Specjalistycznym im. Świętej Rodziny w Rudnej Małej (2012–obecnie) dla studentów studiów licencjackich (rok 1, 2 i 3) i magisterskich uzupełniających (rok 1 i 2), a obecnie dla studiów jednolitych magisterskich (rok 2, 3, 4 i 5).

Działalność organizacyjna i popularyzująca naukę

Dr Bejer aktywnie uczestniczyła w działalności organizacyjnej w uczelni i poza nią. Sporządziła szereg materiałów informacyjnych dotyczących fizjoterapii dla pacjentów w różnego rodzaju poradnikach, gazetach lokalnych i stronach internetowych. W latach 2001-2004 pełniła funkcję sekretarza zarządu głównego Polskiego Towarzystwa Rehabilitacji. W późniejszym okresie w latach 2016-2018 zajmowała stanowisko zastępcy dyrektora Instytutu Fizjoterapii Wydziału Medycznego UR. Ważnym elementem zaangażowania organizacyjnego

Kandydatki była ponadto praca w różnych gremiach kolegialnych Uniwersytetu Rzeszowskiego. Wielokrotnie była członkiem różnego rodzaju wydziałowych komisji, jak na przykład prestiżowej Komisji Wydziału Medycznego UR ds. finansowania badań naukowych. W kadencji 2020-2024 była ponadto członkiem Rady Instytutu Nauk o Zdrowiu w Kolegium Nauk Medycznych Uniwersytetu Rzeszowskiego.

Habilitantka posiada bardzo duże jak na swój wiek doświadczenie w recenzowaniu artykułów naukowych. Po uzyskaniu stopnia doktora wykonała aż 23 recenzje, w tym 18 w czasopiśmie ujętych w wykazie *Journal Citation Reports (JCR)*, takich jak: w *European Journal of Clinical and Experimental Medicine*, *Health and Quality of Life Outcomes* czy *BMC Musculoskeletal Disorders*.

Za swoją pracę naukową i zawodową została także wielokrotnie nagrodzona, między innymi otrzymała nagrodę Rektora UR za osiągnięcie naukowe, w szczególności za uzyskanie stopnia doktora z wyróżnieniem, natomiast w 2016 r. została wyróżniona brązowym medalem za długoletnią służbę przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Podsumowując, mogę stwierdzić, że szczegółowa analiza przesłanej dokumentacji pozwala na stworzenie sylwetki bardzo zdolnej i pracowitej naukowczyni, cieszącej się renomą w krajowym i międzynarodowym środowisku naukowym.

Podsumowanie

Moim zdaniem dr Agnieszka Bejer jest dojrzałym, bardzo aktywnym pracownikiem naukowym, doskonałym organizatorem i promotorem młodych talentów medycznych. Po przeanalizowaniu przedstawionych dokumentów z pełną odpowiedzialnością mogę stwierdzić, że dr Agnieszka Bejer w całej rozciągłości spełnia kryteria określone w Ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie Wyższym i nauce (Dz. U. Z 2018 r. poz. 1668: art.219-221).

W związku z powyższym w pełni popieram ten wniosek.

